

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

Εἶνε τέχνη πῶς νὰ δμιλῇ κανεῖς καὶ νὰ μὴ κουράζῃ, πῶς νὰ βλέπῃ καὶ νὰ ἀρέσῃ, πῶς νὰ μειδιᾷ. Ἐν ὥρῳ μειδιάμα, εἶνε ἕνας μαγνήτης. Ἐν δείγμα εὐγενείας καὶ κλοσύνης. Ἡ ψυχὴ δὲν ἀντανεκλάται εἰς τὰ μάτια μόνον· ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ χαμόγελο. Διότι ὑπάρχουν μειδιάματα ἀγάπης καὶ μειδιάματα ὑποκρισίας. Ἄλλ' ὑπάρχουν καὶ μειδιάματα συνηθείας. Αὐτὰ εἶνε ἀνυπόφορα, διότι εἶνε ἡλίθια.

Σὰς ἐρωτοῦν πῶς εἰσθε· αἰσθάνεσθε τὴν στιγμὴν ἐκείνην κωλικόπονον ἢ ἐνθυμείσθε τὸν ῥάπτῃν σας ἢ ἐλάδατε διαμαρτύρησιν συναλλαγματοῦ καὶ ὥπως ὅταν λέτε «ὦρατα, εὐχαριστῶ», μειδιάτε. Μαῦρο μειδίαμα καὶ ὅμως διαστέλλονται οἱ γελαστικοὶ μῦς τοῦ στόματός σας. Σκοντάφτετε καὶ πρίπτετε· μειδιάτε ἀπὸ ἐντροπὴν. Ἀκοῦτε κατὶ, ἐνῷ ἔχετε ἀντίθετον γνώμην καὶ... μειδιάτε. Θέλετε νὰ μιλήσετε εἰς κάποιον ἀγνωστον καὶ μειδιάτε ἐκ συνηθείας.

Προχθὲς συνήντησα καθ' ὁδὸν γνωστὸν πολιτευτὴν. Τὸν εἶδα νὰ μειδιᾷ, μὰ σχεδὸν νὰ γελά.

— Τί συμβαίνει ; τοῦ λέγω. Γελᾷς μόνος σου;

— Ἐέρεις, πρὸ ἐλίου εἶχα συνηντήσῃ ἕνα γνωστὸν μου καὶ κουδεντιάσαμε.

Καὶ ἀρχίζει νὰ μειδιᾷ.

Ὅταν μετὰ μίαν ὥραν τυχαίως τὸν συνήντησα ἐμειδισσε. Ἄν δὲν εἶχε συναντήσῃ ἄλλον πρὸ ἡμισεῖας ὥρας θὰ ἐμειδία ἀσφαλῶς ἀπὸ τὴν προηγουμένην συνάντησίν μας.

Κάποτε τὸν ὕβρισε κάποιος. Καὶ αὐτὸς ἤρchiσε νὰ μειδιᾷ.

— Πολὺ ἀνεξίτητος εἶσαι, τοῦ εἶπε κάποιος.

Καὶ ἐκεῖνος ἀφελέστατα ἤρχισε νὰ μειδιᾷ.

Ἦτο ἡ κεκτεμένη ταχύτης.

ΟΜΩΝΥΜΙΑ

Πρὸ δύο ἐτῶν εἶχα ἀνγνώσει τὴν εἰδήσιν τοῦ θανάτου ἐνὸς ἐγκρίτου καθηγητοῦ. Εἶχα λυπηθῇ πολὺ, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλητηρόνησα ἔκτοτε, ὥπως συμβαίνει συχνὰ εἰς τὸν μάταιον αὐτὸν κόσμον. Τί νὰ πρωτοθυμηθῇ κανεῖς. Ποῦ ἀφίνοῦν τὰ κινήματα, τὰ ντάνσιγκ, τὰ αὐτοκίνητα, αἱ ἐκλογαί, αἱ καταχρήσεις νὰ θυμηθῇ κανεῖς καὶ κανένα μακαρίτην ;

Σήμερα ἔξαφνα τὸ πρῶτ' ἐνῷ ἐδάδιζα εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, ἀνεπήδησα ἐντρομος. Ἄν ἦτο

νύκτα, θὰ ἐνόμιζα ὅτι κάποιος βρυκόλακας ἐνεφανίσθη. Ὁ πεθαμένος πρὸ δύο ἐτῶν καθηγητὴς δλοζώντανος, ζωηρός, μὲ χαιρετῶ. Ποῦ νὰ τὸν χαιρετήσω ! Ἐστάθηκα ἀποτόμως καὶ τὸν ἐβλεπα ἐν ἐκστάσει. Εἶχα διαβάσει καλὰ τότε τὴν εἰδήσιν. Ὅνομα, ἐπώνυμον, εἰσάγγελμα. Τί ἄλλο ; Μοῦ πέρασεν ἀστραπιαίως μία ὑποψία. Μήπως αὐτὸς ποῦ περνοῦσε ἦτο κανεῖς ἄλλος ποῦ νὰ τοῦ ἔμοιαζε καταπληκτικὰ ; Ἀλλὰ τότε πῶς μ' ἐχαιρέτησε ; Θυμήθηκα πῶς κάποτε μὲ εἶχαν ἐκλάβει δι' ἄλλον ὅστις ἦτο ὡς μοῦ ἔλεγαν, ὁ Σωσίας μου, καὶ διὰ νὰ μὴ πάθω καμμίαν γκάφην καὶ τὸν ἐρωτήσω : — Σὺ πέθανες ἢ ὁ ἄλλος ; Ἐστάθηκα καὶ τὸν ἐβλεπα ἀπομακρυνόμενον.

Μολὶς συνήλθα ἀπὸ τὴν κατάπληξιν, ἀπεπειράθην νὰ τὸν ἀκολουθήσω. Ἀλλὰ μετένοησα.

Τί θέλεις, τί γυρεύεις μὲ ζωντανοπεθαμένους;

Καὶ μένω ἀκόμη μὲ τὴν ἀμφιβολίαν.

Πέθανε ἢ δὲν πέθανε ὁ φίλος μου;

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
Γλυπτικὸν ἔργον Γ. Συννέφα.